

om det paagjældende Bandovert eller Anlæg bør søges nedlagt eller forandret ved Expropriation, af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse at forelægge for Indenrigsministeren. Gieren af Bandovert eller Anlægget kan i ethvert Fald gjøre Fordring paa, at Expropriationen skal gaa ud paa en fuldstændig Nedlæggelse, og ikke blot paa en Forandring af dette, samt paa hele Eiendommens Expropriation, saafremt det paagjældende Bandovert eller Anlæg skjønnes at være det Principale ved samme. Først naar herefter Ministeren har bifaldet, at Expropriationen finder Sted, bliver den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Fordeling at foretage af Landvæsenkommissionen, som i Forbindelse hermed tillige har at bestemme, af hvem de til Foranstaltningens Gjennemførelse nødvendige Arbejder skulle foretages, samt inden hvilket Tidspunkt de skulle være udførte.

vedtoges enstemmigt med 41 Stemmer.

Lovforslagets §§ 32—51 (se Tillæg A., Sp. 1185—1198)

vedtoges uden Afstemning.

Det følgende Affnits §§ 52—62 med de dertil hørende Vædringsforslag, Numrene 84—95, fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren (Mourier = Petersen): Udvalget har været enigt i, at Søernes Tilstand ligesaa lidt som Bandovertenes bør lægge Hindring i veien for Bandoverts frie Flugt og Afledning; men man har troet, at der kunde være Grund til i §§ 52 og 53 nøiere at præcisere, at det er alene for dette Diemeds Skyld ikke for at befordre Søudbørringer, at Søer kunne sættes under offentlig Tilsyn. Af den Grund er det, at Udvalget har stillet Vædringsforslagene under Nr. 84, 87 og 89. Vædringen under Nr. 88 er stillet af Udvalget af Omsorg for, at Søerne kunne faae en saa tilstrækkelig Erstatning som muligt, og forsaavidt det i Slutningen af dette Vædringsforslag hedder: „Samt Søernes mulige Tab ved mangelfuld Afgang til Benyttelsen af de ved Sænkningen tørlagte Arealer“, har Udvalget haft for Øie saadanne Tilfælde, hvor en Søer ved Bandovertningen har faaet et Stykke tørlagt Søbund istedetfor Vand, og nu saarner Afgang til samme, idet Omstændighederne kunne være saaledes, at en Sø kan være privat Eiendom, uden derfor at være omgivet af Gierens Eiendom til alle Sider. Ved Bandovertningen og Tørlægningen vil Søereren til et saadant Stykke, som omringes af fremmed Areal, mangle behørig Afgang, idetmindste vil han kun have: den fra Bandoverten, hvorved denne hans Eiendom vil have en mindre Værdi for Gieren. Af den Grund har Udvalget anset det for rigtigt at optage denne Bestemmelse

i Vædringen. Der er ikke flere Vædringsforslag ved dette Affnit, som jeg behøver at omtale.

Breinholdt: Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 86 skal jeg tillade mig at gjøre Brug af den Opfordring og Anvisning, som den høitærede Formand ved Forhandlingernes Begyndelse i første Møde stillede, nemlig, at, hvis der var et af de subsidierede Vædringsforslag, der vel maatte betragtes som faldende samtidig med Hovedforslaget, vilde han dog, naar det henstilledes, og der gaves Grunde derfor, tage under Overveielse, hvorvidt et saadant Vædringsforslag kunde optages til særlig Afstemning. Jeg skal nu tillade mig i Henshold til denne Anvisning ganske kortelig at fremsøre nogle Grunde for, at Vædringsforslaget Nr. 86 saaledes skulde kunne blive Gjenstand for særlig Afstemning. Det fremtræder ganske vist som subsidiært til Vædringsforslaget Nr. 19, men jeg skjønner ikke rettere, end at det godt kan vedtages, skjøndt Hovedvædringsforslaget Nr. 19 er forkastet. Ved § 9, hvortil Hovedvædringsforslaget var fillet, udtalte den høitærede Indenrigsminister, at det gjentagende Gange brugte Ord „Arealer“ efter hans Formening var enstydig med Tønder. Saafremt denne Fortolkning er rigtig, — hvad jeg haaber og antager, at den var — saa vil der netop blive god Overensstemmelse mellem § 9 og § 52, hvis Vædringsforslaget Nr. 86 vedtages; thi i § 52 kan der dog sikkert kun være Tale om Bandovertarealer. Jeg antager efter de velvillige Ytringer, som den høitærede Indenrigsminister lod falde med Hensyn til dette Punkt ved § 9, at han i alt Fald ikke vil modsætte sig Vedtagelsen af dette Vædringsforslag. Ei heller har jeg nogenfomhelst Grund til at tro, at de øvrige Medlemmer i Udvalget, der ikke optræde som Forslagsstillere af dette Vædringsforslag, ville have Noget derimod; ja, de ville maafte endog, hvad vi senere ville faae at høre af den erede Ordfører, kunne give det deres Stemme. Det er ganske naturligt, at de som Modstandere af Hovedvædringsforslaget Nr. 19 heller ikke kunde tiltræde dette Forslag under Nr. 86, saalænge det fremtraadte som subsidiært til Forslaget under Nr. 19. Efterat derimod Forslaget under Nr. 19 er faldet, vil der neppe være noget Principielt i Veien fra deres Side for at stemme for dette Forslag, thi det gaar blot ud paa at bestemme, hvorvidt og hvormeget Bandovertstanden i en Sø skal sænkes, og det har jo fra hele Udvalgets Side været Meningen, at Bandovertstanden kun burde sænkes saa vidt, at den ikke var hæmmende for det tilløbende og bortløbende Bandoverts gode Tilstand og for Bandoverts frie Flugt i det. Jeg tror saameget mere, at der ikke i denne Henseende vil være Noget i Veien, som netop hele Udvalget under Nr. 87 har fillet et Vædringsforslag, hvorefter hele det Punktum udgaar, i hvis Sted netop